

Neskutečně pravdivý

Mám problém s liberální teologií a s tím, jak v jejím duchu učí děti bratr farář Trusina. Problém má zřejmě i anonymní autor článku „Doopravdy“ (ET 29), skrytý za šifrou *s.j.h* (snad tedy jezuita, který si nepřeje být znám). Sdílím jeho úzkost z nejistot, které otvírá kritická četba Bible, i jeho touhu chránit před nimi evangelické děti. Nemohu však akceptovat způsob, kterým argumentuje.

Bratr S.J.H neříká rovnou, kam míří. Nejdříve věnuje více než polovinu svého článku kázání, v němž čtenáři neotřele přibližuje Kristovu moc, slávu a pravdu. Teprve pak zaútočí na hřích nevíry: „Jakkoli liberálně naladěm, mimo jeho SLOVO zůstáváš sluhou.“ (Je to pěkná slovní hříčka: liber znamená svobodný. A zdůrazněním slova „slovo“ se nenápadně naznačuje, že ten, kdo hlásá svobodu od doslovnosti, je sluhou hříchu nevíry. Citujme dále:) „Možná oslněným vlastní nápaditostí a chytráctvím: ‚Takliž jest, že řekl Bůh...?‘ Takliž JEST, jak stojí psáno? Ve službě hříchu prvních pochybností, jako v rauši beztíže volného pádu, ti přijde: ‚To přece nejde brát vážně, Ježíši, co o tobě píšou. No uznej, že to není doopravdy, to s tím chozením po vodě nebo těla z mrtvých vzkříšením a vůbec...‘ – Berme to s rezervou. Zázrakutivým nalejme čistého vína, že to není doopravdy.“

Je to jasné: Pochybnost (rozuměj: pochybnost kritické četby Bible) je pro bratra S.J.H hříchem, Trusina a jemu podobní se proviňují „racionálním zpochybňováním Písma.“ To jistě podle S.J.H platí i o Trusinovu učiteli Petru Pokorném, který – shodou okolností na téže stránce ET – upozorňuje na fakt, že biblická zpráva o prázdném hrobu není obsažena v nejstarších svědectvích velikonoční víry.

V závěru článku opouští S.J.H útočný tón, nesnaží se už karikovat liberální katechetiku a přináší cennou etymologickou připomínku: Řekneme-li dětem, že něco, např. příběh chození po vodě, NENÍ DOOPRAVDY, ztěžujeme jim tím pochopení, že tentýž příběh mocně svědčí o PRAVDĚ. Řekneme-li místo toho, že ten příběh NENÍ SKUTEČNÝ, je pak snadnější vyjádřit, že je přesto PRAVDIVÝ. A slovo „neskutečný“ může mít dokonce i pozitivní význam – říkáme přece, že něco je neskutečně krásné, a tím naznačujeme, „napovídáme,“ že existuje něco, co naši běžnou skutečnost přesahuje. Za ten cit pro jazyk – díky!

Pavel Říčan

www.pavelrican.cz